Ужыцца ў ролю

СА СЦЭНЫ — У КІНО,

або Голас для дзяўчыны з трапічных астравоў

Хто сачыў за адборам на дзіцячае «Еўрабачанне» апошнія два гады, успомніць яркі, эмацыянальны голас Зіны КУПРЫЯНОВІЧ. Дзяўчына двойчы была сярод фіналістаў нацыянальнага конкурсу, а яе песня «Мір» стала гімнам «Гонкі легенд» з Дар'яй Домрачавай. Сёлета маладую спявачку таксама пачуюць многія, прычым не толькі са сцэны. У снежні кінатэатры Беларусі пакажуць анімацыйны фільм «Маана» студыі Уолта Дыснея. У рускім дубляжы голас Зіны атрымала галоўная гераіня незвычайнай гісторыі — смелая і вынаходлівая дачка правадыра на адным з астравоў Ціхага акіяна.

Сустрэць Зіну ў дзіцячым прадзюсарскім цэнтры «Super Puper» можна нават у выхадныя — дзяўчына займаецца сама і развучвае танцы з малодшымі дзецьмі.

— Як даўно ты пачала танцаваць?

— Прыблізна год таму. А з верасня пачала вучыць гэтаму іншых. Цяпер я рэжысёр-пастаноўшчык кліпа, рыхтую танцавальную частку да здымак, і гэта займае ледзь не ўвесь час. Мне падабаецца вучыць: гэта весела, цікава, часам цяжка, але ў выніку ўсё добра заканчваецца і бачны плён ад працы.

— Да 14 гадоў ты паспела паўдзельнічаць больш чым у трох сотнях канцэртаў. Якія планы на будучыню?

— Пакуль што атрымліваю запрашэнні на канцэрты, якія адбываюцца ледзь не кожны тыдзень і з рознай нагоды. Але вялікіх пакуль не плануецца. Калі ж гаварыць пра тыя мерапрыемствы, дзе мару пабываць, то хацелася б трапіць на дарослую «Новую хвалю», бо я ўжо лаўрэат дзіцячай часткі гэтага конкурсу. Яшчэ будзе цікава зноў паспрабаваць сілы ў конкурсе «Голас», але таксама ў дарослым складзе.

— Ёсць любімая песня з выступленняў?

— Ёсць некалькі аўтарскіх песень, у стварэнні якіх я ўдзельнічала. З аўтарам Валерыем Шматам мы супрацоўнічаем чатыры гады, і ён напісаў самыя вядомыя кампазіцыі: «Космас», «Мір», «Чыстая сляза». Тады мы адпрацоўвалі з ім кожны нюанс, я магла папрасіць замену для нейкага слова, ці паглыбіць біты, ці перарабіць нейкі пераход... Песні, якія ствараюцца на тваіх вачах, спяваць куды прыемней.

— Акрамя сольных нумароў, табе даводзілася бываць на сцэне са знакамітымі артыстамі. Якое сумеснае выступленне найбольш паўплывала на цябе?

— Выступала разам з Юліянай Каравулавай, Дзянісам Кляверам, IOWA, Дамінікам Джокерам... Вельмі класна аказалася быць побач на сцэне з IOWA. Гэта было маё першае выступленне з «зоркай», і я атрымала многа адрэналіну, адчувала, што эмоцыі літаральна гатовыя выбухнуць, скакала, падала... Мне тады артыст упершыню распісаўся на куртцы.

— Ці ёсць славутасць, на якую ты раўняешся?

— Хачу быць сабой і не паўтараць кагосьці. А сваім ідэалам у жыцці магу назваць спявачку Бейонсэ, бо яна цікавы чалавек, цудоўная выканаўца і артыстка, добрая жонка і маці.

«У час запісу я старалася паўтараць усе яе рухі і міміку, каб было лягчэй адчуць тое, што адбываецца ў сцэне, і каб гук атрымліваўся такі, як трэба».

— Якой бачыш сябе на сцэне праз некалькі гадоў?

— Пакуль не ведаю, бо жыву сённяшнім днём. Думаю, сапраўдны артыст дорыць мноства пазітыўных эмоцый гледачам і слухачам. У мяне ёсць фанаты, я стасуюся з імі. Яны заўсёды вясёлыя, пазітыўныя, адчуваеш, што аддаюць табе такі ж паток яркіх, крутых эмоцый, якія ты перадаеш ім. Пасля сустрэч падымаецца настрой.

— У дзяцінстве табе прарочылі будучыню мастачкі і балерыны. Ці засталіся гэтыя захапленні цяпер?

— Час ад часу малюю, калі душа патрабуе. А вось балет і гімнастыка засталіся ў мінулым, хапае танцаў, скейтборда, шпацыраў па парку.

— Упершыню персанажа сусветнавядомай анімацыйнай студыі агучваў артыст з Беларусі. Дзяўчына Маана няўрымслівая і шматбаковая. З ёй давялося і плакаць, і радавацца, і адстойваць сваё меркаванне. Калі ўлічыць, што гэта твой першы вопыт агучвання, ці былі нейкія прыёмы, што дапамагалі ўжыцца ў ролю?

— Маана — вельмі цікавая дзяўчына. З ёй здараюцца розныя прыгоды, але ўвесь час стараецца не паглыбляць канфлікты, яна не бянтэжыцца, а штораз рухаецца далей. У час запісу я старалася паўтараць усе яе рухі і міміку, каб было лягчэй адчуць тое, што адбываецца ў сцэне, і каб гук атрымліваўся такі, як трэба. Мы разам бегалі, смяяліся, танулі, спявалі...

— Анімацыйны фільм агучвалі і дарослыя знакамітасці: Ілья Лагуценка, Юліяна Каравулава, Дзяніс Клявер і Грыгорый Сіяцвінда... Ці дапамагалі старэйшыя калегі парадамі?

— Артысты запісваюцца кожны асобна, нават у дыялогах. Потым фразы выразаюцца і манціруюцца. Так што з іншымі я магла сустрэцца толькі мелькам, напрыклад, разам выпіць кавы. За запісам сачылі адразу два рэжысёры, бо Маана ў сваім падарожжы не толькі гаворыць, але і спявае. Часам было складана, але мне падказвалі, што рабіць, і я выконвала патрабаванні, бо ведала: побач знаходзяцца прафесіяналы.

— Ці ёсць у цябе вольная гадзіна, каб паглядзець мультфільмы, а не толькі агучваць іх?

— Часу мала, таму аддаю перавагу кінатэатрам, каб ужо дакладна адчуць карціну з вялікага экрана. На «Маану» пайду абавязкова. Спачатку паедзем на прэм'еру ў Маскву, потым вернемся, каб сустрэць першыя дні паказу ў Мінску. Мы мяркуем, што гэта стане добрай нагодай, каб арганізаваць інтэрактыўную пляцоўку і фотазону для сустрэчы з паклоннікамі.

Рагнеда ЮРГЕЛЬ. *yurgel@zviazda.by*

Камертон настрою

ШЭПТАМ ПРА СУСВЕТ

Беларускія музыкі запішуць новы альбом на «чыстай энергіі»

«Размову» вядуць перкусія, бас-гітара і акардэон... Слухачы, якія змаглі патрапіць у агульны з гэтай музыкай настрой, кажуць, што тая здольная гіпнатызаваць, як спевы шаманаў альбо полымя вогнішча.
Некалькі гадоў таму музыкі Аляксей ВАРСОБА, Сяргей КРАЎЧАНКА і Аляксей ВАНЧУК ужо спрабавалі запісваць кампазіцыі ў «натуральным» асяродку, для чаго вывезлі абсталяванне музычнай студыі ў лес пад Мінскам. Так альбом «Thou» набыў незвычайнае гучанне і перамог у галоўнай намінацыі «Альбом года» на сайце Experty.by, дзе ўлічваліся водгукі музычных крытыкаў з Беларусі і замежжа. Свой новы альбом удзельнікі гурта Port Mone вырашылі запісваць на «зялёнай» энергіі. Замест студыі — парк з сонечнымі панэлямі ці вольны прастор ветрапарку.
Як акампанемент — гудзенне ветракоў і галасы птушак.

Сяргей КРАЎЧАНКА, перкусіяніст: З ідэяй запісу альбома на ўзнаўляльнай энергіі мы спачатку пайшлі па камерцыйных арганізацыях, але не адчулі падтрымкі. Нам прапанавалі цалкам лагічнае выйсце: калі гэта праект аб экалогіі ў самым шырокім сэнсе слова, то і аб'ядноўвацца трэба з тымі, хто працуе ў гэтым кірунку. Так мы выйшлі на таварыства «Зялёная сетка». Праект стаў адным з пераможцаў экалагічнага конкурсу «Зялёнка», так што частка сродкаў на яго ажыццяўленне ўжо ёсць. Мяркуем, што астатнюю суму нам дапаможа сабраць запушчаная на платформе Talaka.by краўдфандынг-кампанія.

Падаецца, у Беларусі не самыя спрыяльныя ўмовы для ўзнаўляльнай энергетыкі: цяжка знайсці мясціны, дзе б дзьмулі пастаянныя моцныя вятры, ды і сонца ледзь не паўгода хаваецца за хмарамі, аднак музыканты абвяргаюць гэтыя міфы.

Аляксей ВАНЧУК, бас-гітара: Насамрэч, магчымасць выкарыстання энергіі ветру ў нашай краіне — вельмі перспектыўны кірунак. Сонечным батарэям таксама не патрэбна толькі яснае надвор'е. Напрыклад, у Скандынаўскіх краінах, дзе ўзнаўляльная энергетыка ў пашане, сонца яшчэ меней, а вятры дзьмуць прыкладна як і ў нас.

«Не так проста вывезці тэхніку, арганізаваць запіс у «натуральных» умовах, але мы робім гэта ўжо не ўпершыню».

Сяргей: Мы, калі шукалі матэрыялы для ідэі альбома, дазналіся пра многае. Я, напрыклад, «нагугліў» ветракі пад Навагрудкам ледзь не ў сто метраў вышынёй. Але справа не толькі ў недасведчанасці. Смецце, кінутае на вуліцы, дым, што ідзе з трубы завода, насамрэч куды мацней звязаны з нашым светаўспрыманнем, чым можа падацца напачатку.

Музыкі не бяруцца павучаць. Іх мэта іншая: расказаць пра праблемы не толькі прыродныя, але і агульначалавечыя, закрануць «экалогію душы». Рабочая назва будучага альбома «Whisper». Сяргей Краўчанка тлумачыць, чаму размову пра важнае музыканты будуць весці «шэптам»:

— Каб пачуць ціха сказаныя словы, трэба прыслухоўвацца. Спрабаваць нешта змяняць разам, размаўляючы ціха, амаль шэптам, значна прасцей, чым калі вакол грукат, усе крычаць, ты крычыш, і перамены атрымліваюцца такімі ж няўстойлівымі, як і асяроддзе, якое іх нарадзіла. Чым легкадумней ставішся да інфармацыі, якая пранікае ў цябе, тым мацней верагоднасць, што большая частка з накопленага будзе баластам, смеццем. А смецце ў думках нараджае канфлікты.

Каб адшукаць будучыя пляцоўкі для запісу, гурт сёлета выправіўся ў падарожжа па краіне. Музыкі шукалі мясціны, дзе выпрацоўваецца ўзнаўляльная энергія, сустракаліся з аматарамі-вынаходнікамі, якія «прыручылі» вецер.

Сяргей: У вандроўцы мы не засяроджваліся на тым, колькі кілават выпрацоўвае вятрак. Цікавіла месца, яго атмасфера, ну і, вядома, візуальныя і аўдыяльныя паказчыкі. Нядаўна прыгадваў, якія гукі мне падабаюцца, і ўсвядоміў, што яны звязаныя з дзяцінствам. Люблю гук аўтастрады, калі ты ідзеш па лесе, а дарога знаходзіцца за тры кіламетры ад цябе. Памятаю, як шумяць трубы, калі ты ныраеш у ванну з галавой. Яшчэ падабаецца, як човен слізгае па лістах гарлачыкаў. Цяпер я слухаў, як працуюць ветрагенератары, і гэта таксама чароўна. Гук падобны на ўзмах рукі велікана, гэткае веліканскае кунг-фу.

Стваральнікі парку каля Нарачы пайшлі выканаўцам насустрач і пагадзіліся змайстраваць спецыяльную «разетку», каб можна было падключыць абсталяванне да сонечных батарэй.

Аляксей: Акрамя атмасферы, паміж адкрытай прасторай і студыяй ёсць адрозненні чыста тэхнічныя. Акустычныя ўласцівасці незамкнёнай прасторы вырашаюць, якім атрымаецца гучанне інструментаў падчас запісу. Музыка на прыродзе вучыць цябе гнуткасці і «ўключанасці». Мы не супраць студыі, але нам цікавей эксперыментаваць. Канешне, не так проста вывезці тэхніку, арганізаваць запіс у «натуральных» умовах, але мы робім гэта ўжо не ўпершыню.

«Я слухаў, як працуюць ветрагенератары, і гэта таксама чароўна. Гук падобны на ўзмах рукі велікана, гэткае веліканскае кунг-фу».

Пра пераадоленне цяжкасцяў раскажа дакументальны фільм. Украінец Вадзім Ількоў з гуртам Port Mone знаёмы ўжо шэсць гадоў. Калі музыкам прыйшла думка зняць яшчэ і фільм, то з кандыдатурай рэжысёра доўга не вагаліся.

Сяргей: Падаецца, што яго падыход да здымак у нечым падобны на наш да музыкі: прысутнічае элемент імправізацыі.

Паміж фільмам і музычным альбомам, безумоўна, будзе сувязь, але відэа ні ў якім разе не стане звычайным кліпам. Мяркуецца, што відэаматэрыял потым будзе ўдзельнічаць у розных кінаконкурсах.

Рагнеда ЮРГЕЛЬ. *yurgel@zviazda.by*